

Žaloba podaná dne 15. října 2024 – Kverulant.org v. Parlament

(Věc T-529/24)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kverulant.org o. p. s. (Praha, Česká republika) (zástupce: D. Schmied, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

zrušil napadené rozhodnutí;

uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

První žalobní důvod, vycházející z toho, že rozhodnutím Parlamentu ze dne 14. srpna 2024, referenční číslo 2023-0337C, kterým byla částečně zamítnuta potvrzující žádost žalobkyně o přístup k dokumentům Evropského parlamentu ve vztahu k příspěvkům jeho poslanců, došlo k porušení práva na přístup k dokumentům [čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001¹ a čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/1725²]:

Nedostatečná transparentnost: Parlament odmítl poskytnout konkrétní údaje o nákladech a činnosti jednotlivých poslanců, čímž znemožnil účinnou kontrolu nad využíváním veřejných prostředků ze strany žalujícího „společenského hlídačského psa“. Agregovaná data, která byla žalobkyni výlučně zpřístupněna, nepředstavují zdroj informací k objektivnímu a pro veřejnost vypovídajícímu ověření účelnosti čerpání těchto veřejných prostředků ze strany dotčených poslanců.

Individuální odpovědnost poslanců: Poslanci nesou osobní odpovědnost za nakládání s veřejnými prostředky. Parlament tím, že odmítl zveřejnit konkrétní údaje, znemožnil efektivní kontrolu jejich činnosti a výdajů.

Sledovaný cíl nezbytně vyžaduje konkrétní údaje: K ověření přiměřenosti nákladů a efektivnosti činností poslanců je nezbytné získat konkrétní údaje, které nelze nahradit obecným přehledem ve formě agregovaných dat ani odkazem na obecnou právní úpravu ohledně veškerých teoretických možností čerpání těchto veřejných prostředků.

Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, resp. z porušení povinnosti unijních orgánů poskytovat jasná a přezkoumatelná odůvodnění svých rozhodnutí dle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie:

Nedostatečné odůvodnění rozhodnutí: Parlament nevysvětlil, jak by zveřejnění údajů konkrétně mohlo porušit právo na ochranu soukromí poslanců. Odkazy na rizika byly obecné a hypotetické, což je v rozporu s judikaturou Soudního dvora EU (rozsudek Tribunálu ze dne 15. července 2015, Dennekamp v. Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497).

Nedostatečné zvážení proporcionality: Parlament neprovedl test proporcionality mezi ochranou soukromí a veřejným zájmem na transparentnosti. Žalobkyně tvrdí, že veřejný zájem převyšuje hypotetická rizika narušení soukromí poslanců jako dotčených subjektů osobních údajů.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).